

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองท้องถิ่น เป็นการปกครองรูปแบบหนึ่งที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศในระบอบประชาธิปไตย และมีความสำคัญต่อการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเฉพาะในชุมชนท้องถิ่นที่มีสภาพปัญหาสังคม วัฒนธรรมความเป็นอยู่และทรัพยากรธรรมชาติที่แตกต่างกัน ซึ่งลำพังเพียงรัฐบาลที่ควรรับผิดชอบประชาชนโดยรวมทั่วประเทศ ย่อมไม่สามารถตอบสนองความต้องการหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างทั่วถึง และตรงความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ รวมทั้งการเรียกร้องของประชาชนในชุมชนท้องถิ่นที่ต้องการมีส่วนร่วมในการปกครองและพัฒนาท้องถิ่นตนเอง ทำให้หลายประเทศมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ ส่วนกลาง มาสู่การกระจายอำนาจมากขึ้น เพื่อให้สิทธิแก่ชุมชนในการดำเนินการตัดสินใจกิจกรรมของท้องถิ่น และถือเป็นสถาบันฝึกปฏิบัติการปกครองแบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (ปธาน สุวรรณมงคล. 2547 : 8-10)

อย่างไรก็ตามการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปการกระจายอำนาจนั้นก็เพื่อมุ่งหวังให้ประชาชนในชนบทหรือชุมชนต่าง ๆ ได้รู้จักการบริหารการพัฒนาในพื้นที่ของตนเองซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเป็นเจ้าของประเทศเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยอย่างแท้จริง การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรูปการปกครองที่เกิดจากระบบการกระจายอำนาจส่วนกลางไปยังท้องถิ่น เพื่อวัตถุประสงค์ในอันที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในการปกครองท้องถิ่นด้วยตนเอง เพื่อตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาด้วยหรือการปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐและถูกควบคุมโดยรัฐบาล การปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่างโดยดำเนินการกันเอง เพื่อบำบัดความต้องการของตนเอง การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์การมีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด ซึ่งการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น (สุริยะ หินเมืองเก่า. 2553 : 13-14)

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้แบ่งการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือ หลักการรวมอำนาจการปกครอง หลักการแบ่งอำนาจปกครอง และหลักการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) หลักการรวมอำนาจ หมายถึง หลักการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน โดยรวมอำนาจในการปกครองไว้ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนกลางอัน ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม หลักการแบ่งอำนาจการปกครอง คือ การแบ่งมอบ

อำนาจการวินิจฉัยและสั่งการบางส่วนไปใช้ราชการส่วนภูมิภาค โดยให้มีอำนาจในการใช้ดุลพินิจตัดสินใจในการแก้ปัญหา เช่น จังหวัด อำเภอบ โดยให้มีเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากส่วนกลางเป็นผู้ปฏิบัติ และได้รับงบประมาณจากส่วนกลาง สุดท้ายคือหลักการกระจายอำนาจการปกครอง คือ รัฐได้มอบอำนาจปกครองบางส่วนให้แก่องค์กรอื่นที่ไม่เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงานบริการราชการส่วนกลาง ให้ไปจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างโดยอิสระตามสมควร เป็นการมอบอำนาจให้ทั้งในด้านการเมืองและการบริหาร เป็นเรื่องของท้องถิ่นที่มีอำนาจจะกำหนดนโยบายและควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของท้องถิ่น รวมทั้งอำนาจในการจัดเก็บรายได้ตามที่รัฐอนุญาต เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่าง ๆ (โกวิท พวงงาม, 2550 : 35-38)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อกระจายอำนาจจากรัฐบาลหรือส่วนกลาง ให้ประชาชนในตำบลเข้ามาดำเนินการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของตนเอง และจากอดีตที่ผ่านมาได้มีการปรับปรุงหลายครั้ง เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการดำเนินงาน ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลได้พัฒนาปรับเปลี่ยนมาจากสภาตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และมีการกำหนดหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 มาตรา 67 คือ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

คณะกรรมการหมู่บ้านเป็นกลุ่มบุคคลภายในหมู่บ้าน ที่ได้รับแต่งตั้งจากนายอำเภอตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งประกอบด้วยกรรมการ โดยตำแหน่งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีหน้าที่หลักในการรักษาความสงบเรียบร้อย ร่วมกันพัฒนาเศรษฐกิจภายในหมู่บ้าน รักษาสิ่งแวดล้อม และพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ซึ่งคณะกรรมการหมู่บ้านยังมีบทบาทในการร่วมพัฒนาตำบลโดยเป็นตัวแทนประชาชนเข้ามามีบทบาทร่วมเป็นคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนาสามปี ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น มีผลโดยตรงต่อประชาชนในพื้นที่ และการที่จะให้ทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย ได้ดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 มาตรา 67 ด้านใดมีการดำเนินงานอยู่ในระดับใด และควรปรับปรุงด้านใด จึงเป็นสิ่งที่

น่าจะศึกษาค้นคว้า โดยปรากฏการณ์ดังกล่าวอยู่ในรูปแบบของการทำหนังสือร้องขอผ่าน คณะกรรมการหมู่บ้าน จำนวน 12 หมู่บ้านในเขตตำบลโพธิ์ชัย

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษาในฐานะเป็นพนักงานส่วนตำบลในองค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์ชัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของ คณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ว่าในระยะเวลาที่ผ่านมา มีการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่มาก น้อยเพียงใด โดยศึกษาถึงระดับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ จำนวน 8 ด้าน ตามอำนาจหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ต้องทำ ตามพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 มาตรา 67 และข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วน ตำบลโพธิ์ชัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

คำถามการศึกษา

1. ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับใด
2. เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามขนาดของหมู่บ้านแตกต่างกันหรือไม่
3. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม มีอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามขนาดของหมู่บ้าน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหมู่บ้านในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเป็นการดำเนินงานตามหน้าที่ที่บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 มาตรา 67 กำหนดอำนาจหน้าที่ที่ต้องกระทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล 9 ประการ การศึกษาครั้งนี้นำมาศึกษาเพียง 8 ประการ เนื่องจากอนุมาตรา 9 เป็นการปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากร ให้ตามความจำเป็นและสมควรมิใช่เป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำ จึงไม่ได้นำมาเป็นเนื้อหาในการศึกษา ดังนั้น จึงมีเนื้อหาในการศึกษา ดังนี้

- 1.1 ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- 1.2 ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- 1.3 ด้านการป้องกันโรค และระงับโรคติดต่อ
- 1.4 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 1.5 ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 1.6 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาศตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- 1.7 ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 1.8 ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม

ดีของท้องถิ่น

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 120 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย. 2556 : 12)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา คือ ระหว่างวันที่ 1 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2556 ถึงวันที่ 31 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2556

4. ขอบเขตด้านพื้นที่ของการศึกษา

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอกวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ที่ประกอบด้วย 12 หมู่บ้าน ได้แก่ 1) บ้านเหล่านาดี 2) บ้านหนองแวง 3) บ้านหนองสระพัง 4) บ้านโพธิ์ชัย 5) บ้านโพธิ์ชัย 6) บ้านแก่นเท่า 7) บ้านคำแย 8) บ้านคำแย นคร 9) บ้านสระแก้ว 10) บ้านโพธิ์ทอง 11) บ้านคำแยน้อย 12) บ้านเหล่าก้างปลา

5. ขอบเขตด้านตัวแปร

5.1 ตัวแปรอิสระ คือ ขนาดของหมู่บ้าน

5.2 ตัวแปรตาม คือ ระดับความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอกวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ตามหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 67 อนุมาตรา 1 ถึง อนุมาตรา 8 จำนวน 8 ด้าน ดังนี้

5.2.1 ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก

5.2.2 ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

5.2.3 ด้านการป้องกันโรค และระงับโรคติดต่อ

5.2.4 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5.2.5 ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

5.2.6 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาศตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

5.2.7 ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.2.8 ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี

ของท้องถิ่น

กรอบแนวคิดการศึกษา

ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบแนวคิด ในเรื่องความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม โดยศึกษาอำนาจหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 67 อนุมาตรา 1 ถึง อนุมาตรา 8 มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอกวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานด้านความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ซึ่งความคิดเห็นอาจได้รับการยอมรับหรือมีการปฏิเสธจากผู้อื่น

คณะกรรมการหมู่บ้าน หมายถึง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา อบต. ตัวแทนกลุ่มอาชีพ และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลภายในหมู่บ้านที่ได้รับการแต่งตั้งจาก นายอำเภอดำเนินการของกระทรวงมหาดไทย ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง คณะกรรมการหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอกวาปีปทุม ทั้ง 12 หมู่บ้าน จำนวน 120 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในแต่ละหมู่บ้าน

ขนาดหมู่บ้าน หมายถึง หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย ที่มีการแบ่งขนาดหมู่บ้านจากจำนวนประชากรและพื้นที่ตามนโยบาย SML ในที่นี้จำแนกเป็น 2 ขนาด ได้แก่ หมู่บ้านขนาดเล็ก หมายถึง หมู่บ้านที่มีจำนวนประชากรไม่เกิน 500 คน ตามนโยบาย SML ในที่นี้ประกอบด้วย หมู่ที่ 1 หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 3 หมู่ที่ 4 หมู่ที่ 5 หมู่ที่ 8 หมู่ที่ 9 หมู่ที่ 10 หมู่ที่ 11 และ หมู่ที่ 12 หมู่บ้านขนาดกลาง หมายถึง หมู่บ้านที่มีจำนวนประชากร 501 – 1,000 คน ตามนโยบาย SML ในที่นี้ ประกอบด้วย หมู่ที่ 6 หมู่ที่ 7

การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ หมายถึง การปฏิบัติงานของบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอกวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ตามหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 67 อนุมาตรา 1 ถึง อนุมาตรา 8 โดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 8 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการก่อสร้างถนนลูกรัง ก่อสร้างถนนคอนกรีต ก่อสร้างถนนลาดยาง รวมทั้งจัดให้มีการซ่อมแซมถนนลูกรัง และซ่อมแซมถนนคอนกรีต

2. ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีที่ทิ้งขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จัดให้มีถังขยะในทุกหมู่บ้าน จัดให้มีการทำความสะอาดถนน เช่นการตัดกิ่งไม้ ตัดหญ้า และวัชพืชสองข้างถนน จัดให้มีกิจกรรมรณรงค์รักษาความสะอาด จัดให้มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการทิ้งขยะให้ถูกวิธี เช่นการคัดแยกขยะการใช้ประโยชน์จากขยะ

3. ด้านการป้องกันโรค และระงับโรคติดต่อ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า จัดให้มีการฉีดพ่นหมอกควันสารเคมีกำจัดยุงลาย จัดให้มีการแจกจ่ายทรายอะเบท กำจัดยุงลาย จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เพื่อแจ้งข่าวสาร โรคติดต่อ จัดให้มีการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อ
4. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีเจ้าหน้าที่ และเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ ในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย จัดให้มีศูนย์รับแจ้งเหตุเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัย ให้ความช่วยเหลือประชาชนเมื่อประสบภัย เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม พายุ ไฟไหม้ จัดให้มีการอบรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับตัวแทนชุมชน
5. ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตตำบล มีการส่งเสริมปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางศาสนา จัดให้มีการอบรมจริยธรรม คุณธรรม จัดให้มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จัดให้มีกิจกรรมทางด้านศาสนาในวันสำคัญต่าง ๆ
6. ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบล จัดให้มีการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จัดให้มีการแข่งขันกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชน จัดให้การช่วยเหลือสงเคราะห์คนพิการ มีการส่งเสริมอาชีพให้กับกลุ่มสตรี มีการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชน
7. ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการรณรงค์ให้นุรักษ์ป่าไม้และแหล่งน้ำธรรมชาติ มีกิจกรรมปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันแม่แห่งชาติ วันพ่อแห่งชาติ มีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ไม่ให้บุกรุกที่ป่าสาธารณะประโยชน์ มีการจัดทำแนวกันไฟบริเวณป่าสาธารณะประโยชน์ มีการจัดทำแนวเขตป่าสาธารณะประโยชน์ไว้อย่างชัดเจน
8. ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดมีศูนย์วัฒนธรรมตำบล จัดให้มีงานออนซอนกลองยาว มีการส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมวันเข้าพรรษา

ประโยชน์การศึกษา

ข้อสนเทศที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้สามารถนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไขการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY